

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym: W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.

Za odosłanie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.

Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.

Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.

Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 263. — Telefon Administr. 511.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SIEDMDZIESIĄTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz kop. 20.

Nekrologja: za wiersz 15 kop. Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz; ogłoszenie minimum 20 kop.

Nadesłane: za jeden wiersz garmontowy rs. 1.

Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Biuro Rajchman i Frenclera ulica Senatorska

— W dniu jutrzejszym, o godz. 9-ej zrana, w kościele św. Ducha (po-paulińskim) przed ołtarzem N. Panny Marii Częstochowskiej i ku Jej czci odprawiona będzie solenna wotywa.

— Jutrzejszemi nieszporami zakończą się 40-godzinne nabożeństwa z powodu kończącego się roku w następujących kościołach: Narodzenia N. Panny Marii (po-karmelickim), św. Aleksandra i św. Stanisława i Wawrzyńca na Woli. Nabożeństwa te odbywać się będą z niestannem wystawieniem N. Sakramentu, kazaniem i procesjami rano i po południu przez cały dzień jutrzejszy.

— Jutrzejszemi nieszporami rozpoczną się całodzienne solenne nabożeństwa z powodu uroczystości Nowego roku we wszystkich tutejszych świątyniach, w kościołach zaś: św. Ducha (po-paulińskim), św. Trójcy (po-trzyniarskim), św. Franciszka Serafickiego (po-franciszkańskim), św. Anny (po-bernardyńskim) i św. Kazimierza (panien sakramentek) nabożeństwa odpustowe.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

W niedzielę trzecia część departamentów francuzkich przystępuje do wyboru senatorów. Tym razem prawo odnowienia swoich przedstawicieli w izbie wyższej służyć będzie departamentom zaczawszy od Orne do Yonne; oprócz tego przystąpią do urny wyborczej Indje francuzkie, tudzież Côtes du Nord i Nord, gdzie odbędą się wybory uzupełniające. Wogóle chodzi o obdarzenie Francji osiemdziesięcioma nowymi parami. Na pytanie, jaką będzie ich barwa, odpowie teraźniejszość: dotąd rzeczono departamenty reprezentowane były w senacie przez 64-ch republikanów i 16-tu monarchistów.

Monarchiści, pomimo klęski, zadanej im przez moralny upadek hr. Paryża, który w ramionach Boulanger'a pogrzebał swój urok i powagę, nie stracili resztek nadziei: stawiają z rucbliwością lepszych czasów swoje kandydatury nawet w Paryżu. Wysokie znaczenie polityczne ma tym razem wybór Juljusza Ferryego w departamencie Wogezów. Mowa programowa, wygłoszona przez niego w Epinalu, jest czemś więcej, niż wynurzeniem się podmiotowem jednostki: gdy jednostki tak wybitne wypowiadają swe sądy, to stają się one hasłami dla całych grup i stronnictw.

Ferry położył rękę na księdze ustaw szkolnych i wygłosił w sposób niedwuznaczny przestroję: *noli me tangere*. Za żadną cenę wątpliwych kompromisów z monarchistami nie poświęci on szkoły świeckiej, którą stworzył. Ta nieugiętość podobała się republikanom francuzkim; aby zaś nie wydawać się w nieczyich oczach wrogiem kościoła na model nieprzejednany Crispiego, p. Ferry przemawia za zgodą pomiędzy obydwojma czynnikami władzy moralnej w państwie i oświadcza się przeciw ich rozdziałowi. Zapalono tu — jak widzimy — jedną świeczkę Bogu, a jedną djabłu, jak mówi dosadnie przysłowie.

W pierwszy dzień Bożego narodzenia zgromadził się w Brukseli zwołany przez Pawła Jansona kongres postępowców belgijskich. Przybyło 401 delegatów, wielu deputowanych i senatorów. Uchwalono nowy program, wykluczający zlanie się ze stronnictwem liberalnym. Uznano wszakże przynajmniej wspólność celów i użyteczność jednolitej taktyki bojowej. A bój stoczyć się ma o rewizję konstytucji w duchu powszechnego głosowania. Wobec surowej postawy, zajętej przez świat robotniczy w Belgji, który w razie dalszego zwlekania grozi powszechną znową rąk pracujących, nawet stronnictwo katolicko-rządowe, z wyjątkiem skrajnej frakcji Woeste'a, oświadczyło już swą gotowość do podjęcia wiekopomnej reformy.

Według wszelkiego prawdopodobieństwa, kwestja dalszego stosunku obu pogniwanych na siebie frakcyj irlandzkich rozstrzyga się w obecnej chwili nad Sekwaną. W Paryżu bawią obecnie: Parnell, przewodzca wrogiej mu partji, Justyn Mac Carthy, i świeżo przybyły z Ameryki Willjam O'Brien, który na razie ominął Anglję, będąc skazanym zaocznie

przez trybunał w Tipperrary na karę sześciomiesięcznego więzienia. Podobno ów O'Brien zamierza wystąpić w charakterze pośrednika pomiędzy Parnellem i Mac Karthym. Parnell ciągle zapowiada jakieś nowe odkrycia i dokumenty, które mają dowiedzieć, że nie chciał zaprzedać anglikom Irlandji. Może podczas konferencyj paryskich wyjdą one na wierzch.

Br. Z.

Klęski gradowe.

Ubiegłe lato przynosiło nam bezustanne depesze o dotkliwych stratach gospodarzy rolnych spowodowanych gradobiciem; takie jednak oderwane wiadomości nie mogą dać przybliżonego nawet wyobrażenia o strasznych szkodach, przez burze gradowe zrządzonych. Zebrań dopiero w jedną całość tych oddzielnych wypadków i porównania ich wedle możności z danymi, z urzędowych źródeł poczerpnietemi, dochodzimy do pojęcia o rozmiarach, jakie w r. b. klęska ta przybrała.

Otóż największe zniszczenia grad poczynił w całej gubernji lubelskiej, w której ani jednego powiatu klęska ta nie oszczędziła, a straty dochodzą do 180,000 rs.; w gubernji piotrkowskiej burze gradowe nawiedziły powiaty: łódzki, piotrkowski i łaski, zrządzając szkód na 40,000 rs., w gubernji radomskiej grady wyflukły zboża w pow. kozienickim na 20,000, a w ilżeckim na 10,000 rs.; szkody w gubernji łomżyńskiej, w powiatach kolneńskim, pultuskim, ostrołęckim i makowskim, obliczono do 90,000 rs.; w gubernji płockiej pow. ciechanowski i mławski poniosły strat około 20,000 rs.; w gubernji suwalskiej, w pow. kalwaryjskim i władysławowskim, straty wyniosły 15,000 rs.; w gubernji kaliskiej, w pow. słupeckim, grad zrządził szkód na 10,000 rs.; najmniej ucierpiał pozostałe gubernje: siedlecka, w której grady dokonały zniszczeń w pow. białskim i radzyńskim na 5,000 rs.; oraz kielecka, w której grad nawiedził jeden tylko powiat jędrzejowski, i warszawska, również w jednym tylko pow. skierniewickim.

Ogół przeto klęsk gradowych przewyższa nader pokazną sumę, bo 400,000 rs., a co smutniejsza, plony zniszczone w żadnym towarzystwie asekurowane nie były, wskutek czego znaczna ilość gospodarstw rolnych do zupełnej niemal ruiny doprowadzona została.

A jednakże przezorność nakazywałaby przedsiębrać na wszelki wypadek zabezpieczenia się, ku czemu piękny przykład dają rolnicy pow. grójeckiego, w którym od dość dawna funkcjonuje stowarzyszenie zabezpieczenia od strat, przez gradobicie spowodowanych, oparte na wzajemności, solidarności i przyrzeczeniu.

Warunki stowarzyszenia są bardzo proste: ubezpiecza się zboże na pniu, a na wypadek klęski gradowej stowarzyszeni obowiązani są do składki w ziarnie na rzecz poszkodowanego, z dostawą na miejsce do dnia 1-go września, lub w zamian za nią do opłaty odpowiednich kwot, według cen w dniu 20-ym sierpnia placonych.

Przystępujący do ubezpieczenia składa tylko deklarację określającą wysokość spodziewanych plonów w ziarnie i słomie, z dokładnem oznaczeniem miejsca lub nazwy pola, rozciągłości jego, ilości wysiewu i spodziewanego zbioru. Na wypadek klęski, po oszacowaniu onej, ustanawiają delegaci wysokość składek, obowiązujących każdego ze stowarzyszonych i strata rozkłada się proporcjonalnie na wszystkich.

Ubezpieczenia takie ponawiają się corocznie przez potwierdzenie nadal przyrzeczenia i złożenie nowego wykazu przewidywanych zbiorów. Nieniszczący się ze swych zobowiązań tracą prawo należenia do powyższego ubezpieczenia.

Oto całkowite streszczenie warunków tego prawdziwie obywatelskiego stowarzyszenia wzajemnej pomocy, mogącego służyć dla wszystkich za wzór do naśladowania.

G.

Nasze śpiewaczki za granicą.

Niedawno w Londynie w operze włoskiej panna Pinkertówna, a następnie pani Stromfeld (Klamrzyńska) zbierały oklaski, poważne dziennikarskie pochwały i jeszcze ważniejsze funty sterlingi.

W tych dniach przywieziono nam z Würzburga grubą paczkę gazet, opowiadających o trjumfach scenicznych panny Heleny Rejewskiej, która scenę naszą na początku r. b. opuściła.

Würzburg jest jednym z większych miast niemieckich. Ma przeszło 60,000 ludności, uniwersytet, liczący do 1,200 uczniów, różae stowarzyszenia uczone, artystyczne i śpiewackie, a wskutek bardzo rozwiniętego przemysłu jest dość bogate, aby sobie na zbyt dobrej opery pozwolić. Z dzienników nam wręczonych widzimy, że pod względem muzykalnym Würzburg jest bardzo wymagającym, że krytyka nie zbywa rzeczy lekko i pobłażliwie. O stopniu wykształcenia miasta, oprócz uniwersytetu, świadczy nam liczba wychodzących dzienników, oraz ich polityczna rozmaitość. W tem prowincjonalnem mieście, mniejszem osiem razy od Warszawy, wychodzi codziennych gazet pięć. Oto ich tytuły: *Würzburger Journal*, *Neue Würzburger Zeitung*, *Würzburger Stadt- und Landbote*, *Würzburger Telegraph*, *W. gen. Anzeiger*.

Prawdopodobnie nie są to jeszcze wszystkie, kiedy bowiem wychodzi *Nowa wirburska gazeta*, musi też istnieć gazeta wirburska bez przydatku *Nowa*. Widocznie ludzie w tem mieście bardziej są rozmiłowani w czytaniu, aniżeli warszawiacy.

Panna Rejewska występuje w Würzburgu od trzech miesięcy. Jest to jej debiut na scenie niemieckiej; debiut wiele dla artystki obiecujący, a niezmiernie pochlebny dla jej nauczyciela śpiewu, którym był p. Quatrini. Wszystkie bowiem recenzje owych pięciu dzienników od trzech miesięcy ciągle powtarzają, że młoda śpiewaczka jest bardzo dobrze uczona, że głos jej był doskonale poprowadzony i postawiony.

Na tych jednak pochwałach nie ograniczają się wirburscy krytycy, którzy niekiedy aż do wierszowego entuzjazmu dochodzą, jak to się stało po przedstawieniu „Córki regimentu” (Donizettiego). Panna Rejewska swym sopranem zdołała dla tej lekkiej, włoskiej muzyki nawrócić nawet tych fanatycznych czcicieli filozoficznego Wagnera. Oni sami przyznają i dziwią się temu. Dokonała tego nie w samej „Figlia”, ale i w „Barbiere” i w innych operach.

Oto np. co pisze o niej *Würz. Telegraph* po „Łucji” (Donizettiego):

„Przedstawienie było wspaniałe. Główna zaskitka należy się pannie Rejewskiej, która rolę Łucji odśpiewała znakomicie (*vorzüglich*). Panna R., na której niepospolite zalety zwracałem już uwagę po jej pierwszym wystąpieniu, z każdym dniem więcej dowodzi, że jest śpiewaczka, mogąca się dać słyszeć i widzieć na największych scenach. Już jako Rosina w „Cyruliku sewilskim” artystem swego śpiewu, czystością i lekkością swych koloratur, wywoływała grzmoty oklasków. W „Łucji” wzbudziła zapał jeszcze większy. Istotnie rozkoszą było słuchać tych tonów czystych, jak dzwonek, tych perłowych koloratur, spadających niby deszcz kroplisty, wszelakimi barwami migocący, i poddawać się temu wrażeniu. Jeżeli jeszcze panna R. pozbędzie się niektórych zewnętrznych nawyknień, to zostanie skończoną artystką. Mam tu na myśli trzymanie głowy w górę, jak gdyby śpiewała dla sfer niebiańskich, jak gdyby biednym ziemskim słuchaczom w teatrze tylko dodatkowo słuchać ją było wolno. Oprócz tego panna Rejewska zachowała jeszcze stary, już powszechnie zarzucony, chód teatralny; w namietnie wzburzonych chwilach posuwa się ona rzutami rwanymi zamiast krokiem spokojnym, albo, co nawet, byłoby lepszem całkiem z miejsca się nie ruszać, gdzie sytuacja konieczności ruchu nie wymaga. Pomimo tego jest ona i pozostaje zawsze znakomitą śpiewaczką, dla zostania jednak zupełną artystką musi jeszcze te nierówności zewnętrzne usunąć.”

Gdyby nie wiersze, dalibyśmy tutaj recenzję z *Würz. Journal* o „Córce regimentu”, wolimy jednak poprzestać na sprawozdaniu z *Würz. Stadt- u. Landbote*, bo pisano z mniejszem uniesieniem i prozą.

Widocznie panna Rejewska najświetniejszy kanał

z swej szkatułki artystycznych klejnotów ukryła do chwili, w której będzie mogła ozdobić nim najszlachetniejszą ze wszystkich koloraturowych ról, Marję, córkę regimentu. Wczoraj, jako Marja, ukazała nam odrazu wszystkie te tak rozumnie ukrywane skarby, zarzuciła tę czarowną postać operową mnóstwem najszlachetniejszych brylantów. Wesołemi, pełnemi wdzięku i świeżości temperamentu, były tak śpiew, jak gra. Ten delikatny organ posiada daleko większą doniosłość, aniżeli po pierwszych wystąpieniach tej artystki przypuszczano. Koloratury biegły bez najmniejszego wysilenia, z pewnością i czystością niepokalaną; tylko proza jeszcze stawiła pewne, jako cudzoziemce, trudności. Najzupełniej zgadzamy się z oklaskami i brawami, jakimi artystkę przyjmowano, zwłaszcza po włożonej w operę arji z „Romeo i Julji”. Oklaski te, równie jak dwukrotnie ofiarowane jej kwiaty, niech zachęca artystkę do wytrwałości na jej drodze etc.”

Eukliety, jak się zdaje, są wielką rzadkością w wirchurskim teatrze, bo inna gazeta wspomina o owych kwiatkach, jako o czemś osobliwie ważnem. To nie tak, jak u nas.

O roli w „Trawiacie” pisze *N. Würz. Zeitung*:

„Głos i śpiew panny Rejewskiej zdają się jakby stworzone do tej pełnej temperamentu, południową namiętnością uniesionej a swobodnego życia postaci, której koniec tragiczny potrzebuje nieskończenie więcej dramatycznej siły, aniżeli się zwykle wymaga od śpiewaczek koloraturowych. Śpiewaczka nasza wszystkim tym wymaganiom najzupełniej odpowiedziała, w czem jej pomógł jej głos, techną zmysłowym ogniem. Na szczególną jednak pochwałę zasługuje jej niezmierną (*eminente*) technika śpiewu; jej pasaża i koloratury przebiegały gładkie i czyste. Rozkosz była prawdziwa słuchać ją.”

Za bardzo poważną pochwałę uważamy, krótka wprawdzie, ale znaczącą wzmiankę, w *N. W. Ztg.* o przedstawieniu „Fletu zaczarowanego” Mozarta. Zganiwszy wszystkich prawie wykonawców, dziennik ten pisze: „Tylko panna Rejewska i p. Rettschlag wykonali swe partje jak należy i stylowo. Mamy nadzieję, że i inni pójdą za tym wzorem, i że przyszłe przedstawienie tego mozartowskiego arcydzieła uda się lepiej.”

Na tych wyjątkach poprzestajemy; inne recenzje o „Hugonotach”, „Tannhauserze”, o „Cyruliku”, w którym, jak się wyraża *W. Gen. Anzeiger*, śpiewaczka podziw wywołała, pomijamy. Wszędzie to te same, chociaż innemi słowy powiedziane, pochwały.

Nic jednak nie mówią o pracy. A praca musi być wielka, bo przez te trzy miesiące, jak nas zapewniają, panna Rejewska zmiała się wyuczyć sześciu, czy siedmiu nowych ról, przez co jej repertuar powiększył się do jakich dwudziestu oper.

Te powądzienia wirchurskie sprawiły zresztą, że poczyna jąca śpiewaczka ma już w tej chwili kontrakt na lat cztery w Pradze, z kądem łatwiej się dostać na prawdziwie wielkie sceny. K

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Według informacji *Petersb. wiedz.*, w tych dniach w Petersburgu odbyła się narada przedstawicieli przemysłu i handlu, na której opracowany został szereg uwag z powodu nowego projektu o upadłościach handlowych. Notatka powyższa za pośrednictwem towarzystwa przemysłu i handlu ma być doręczona p. ministrowi sprawiedliwości. Jednocześnie ma być złożony referat w kwestji niedogodności, wpływających z zastosowania obowiązującej obecnie ustawy wekslowej.

— Dzienniki petersburskie donoszą, iż towarzystwo wolno-ekonomiczne w Petersburgu zajmuje się opracowaniem typu kolonij rolnych dla włóczęgów i żebraków.

— *Now. wr.* dowiaduje się, iż departament kodyfikacyjny, zwracając opracowany przez członków rady ministerjum finansów p. Tura projekt o upadłościach handlowych, zwrócił szczególną uwagę na zmianę punktów, dotyczących wykrywania majątku niewypłacalnego dłużnika. W tym względzie ma być zostawiona większa swoboda wierzycielom. Wogóle ustanowiony ma być ten rodzaj procedury, któryby zagwarantował należycie interesy wierzycieli, oraz samego dłużnika.

— *Grażdanin* donosi, iż w sferach decydujących postanowiono zastosować systemat warrantów w przemyśle żelaznym. Odpowiedni projekt organizacji kredytu dla fabrykantów będzie niebawem wniesiony do rady państwa.

— Dzienniki petersburskie donoszą, iż ministerjum komunikacji zamierza w r. p. asygnować 5.000.000 rs. na budowę dróg podjazdowych do stacji kolejowych, przystani rzecznych itd.

— Według informacji dzienników petersburskich, ministerjum dóbr państwa opracowało projekt przepisów, wymierzonych przeciw dewastacyjnemu eksploataowaniu kopalni węgla.

— Obok projektu wielkiej kolei syberyjskiej, sfery właściwe zajmują się koleją, mającą przejść przez grzbiec łańcucha gór kaukaskich z Tyflisu do Władykaukazu. Przeprowadzenie studjów przedwstępnych zostało powierzone inżynierowi Rydzewskiemu. Kolej przejdzie przez góry, których wysokość dochodzi do 2,743 m. na poziomie 1,534 m. (po stronie południowej 1,500 m., po stronie północnej 1,575 m.) za pośrednictwem tunelu o długości 11,737 m. Tunel ten byłby więc trzecim z kolei co do długości (tunel Gottharda 14,900 m., tunel Mont-Cenis 12,220 m., tunel Arlberg 10,270 m.). Wysokość, jaką musi kolej osiągnąć, nie jest przeto tak wielką, gdyż kolej Union-Pacifique dochodzi do wysokości 2,568 m., a koleje Mollendo-Arequipa-Pano 4,956 m., a Lima-Oroya 5,057 m. Czas budowy tunelu obliczony został na 6 i pół lat.

— W sprawie sprzedaży nieruchomości i terytorjum zajętego przez szpital Dzieciątka Jezus, którego przeniesienie projektowanem jest do umyślnie wzniesić się mającego gmachu na terytorjum folwarku świętokrzyskiego, przedstawiony został obecnie władzy wyższej protokół wydelegowanej w tym celu komisji, złożonej z techników, obywateli i delegatów ze strony rady miejskiej dobroczynności publicznej. Komisja, zbadawszy stan rzeczy na gruncie, przedstawiła swoje wnioski władzy miejskiej. Wedle powyższego aktu, sprzedaż wszystkich zabudowań w jedne ręce byłaby trudną, a to ze względu, iż zabudowania szpitalne, jako przesycone miazmatami, oprócz tylko domu od ulicy Świętokrzyskiej, nie przedstawiają dla nabywcy wysokiej wartości, gdyż nie dalyby się przerobić na mieszkania. Wartość tychże zabudowań dałaby się ustanowić na sumę około 650,000 rs., a przytem przy dzisiejszej stagnacji budowlanej trudno byłoby znaleźć chętnego nabywcę, posiadającego tak znaczny kapitał. Z drugiej strony w razie sprzedaży nieruchomości nie odrazu, t. j. oddając ją częściowo, powyższa wartość jeszczeby się zmniejszyła, a natomiast zwiększyłaby się przy rozdzielaniu spłaty na raty. Z tego powodu komisja uznała, że byłoby daleko korzystniej sprzedawać nieruchomości szpitalną częściowo, bez otwierania na tem terytorjum nowych ulic, a w takim razie można byłoby liczyć na otrzymanie ze sprzedaży sumy większej, dochodzącej do 900,000, natomiast jednak system powyższy nie odpowiada życzeniom rady miejskiej dobroczynności publicznej, która nie mając żadnych specjalnych na budowę nowego szpitala funduszy, oprócz projektowanych ze sprzedaży istniejącego gmachu, pragnęłaby wejść w posiadanie całkowitej sumy odrazu, bez czego nie mogłaby przystąpić do budowy nowego gmachu. Władza miejska, jak się dowiadujemy, wyraziła opinię, iż z powodów wyżej przytoczonych, tak co do samej sprzedaży posesji, jak i trudnych warunków przy oddaniu jej nabywcy, i wogóle przy braku chęci i konkurencji do nabywania domów, uważa projektowaną tranzakcję za niebędącą obecnie na dobie.

— Od zarządzającego koleją nadwiślańską otrzymujemy, co następuje: „Wskutek zamieszczonego w nr. 343 *Kurjera warszawskiego* artykułu o doznawanych przez pasażerów niedogodnościach na stacji Warszawa kolei nadwiślańskiej, zarząd kolei czuje się w obowiązku objaśnić, iż do chwili pojawienia się wspomnianego artykułu sala klasy 2-jej nie mogła być oddana do użytku publicznego z powodu dokonywanych w niej robót zdniśkich, rozszerzona zaś sala bagażowa razem z salą klasy 3-jej, przy obecnym bardzo ograniczonym ruchu pasażerskim aż nadto były wystarczające dla dogodnego pomieszczenia podróżnych. Z ukończeniem robót w sali klasy 2-jej, oddana ona została do użytku pasażerów, pomimo, że nie wszystkie przeróbki w budynku pasażerskim zostały uskutecznione, skutkiem czego nie mogły też być przyjęte od przedsiębiorcy przez specjalną komisję. Do czasu urzędowego przyjęcia zaprowadzonego na stacji wodociągu brak wody w salach pasażerskich nigdy nie dawał się odczuwać i woda zawsze znajduje się na stołach bufetowych, będąc jaknajregularniej dostarczana przez wynajętego kutemu dostawcę, który pomimo, że wodociąg stacyjny zaczął funkcjonować d. 20-go grudnia, wozie będzie wodę dla użytku stacyjnego aż do d. 31-go grudnia 1890 r.; zresztą na brak wody w salach pasażerskich nikt dotąd nie występował z zażaleniem do władzy stacyjnej.”

— Z powodu uszkodzenia się wagi setnej na stacji Praga kolei nadwiślańskiej, przeważanie wszystkich wagonów ładownych, tak idących z kolei wiedeńskiej na nadwiślańską, jak i w kierunku odwrotnym, dokonywane będzie na stacji towarowej kolei wiedeńskiej. Na czas trwania tej manipulacji personel stacyjny na Czystem powiększony został o trzech pomocników zawiadowcy stacji i odpowiednią ilość służby niższej.

— Dowiadujemy się, że radca komitetu Towarzystwa kredytowego ziemskiego, p. St. Skarzyński, doskonale znawca stosunków pieniężnych i operacji finansowych na ważniejszych rynkach giełdowych zagranicy i Cesarstwa, wypracował projekt konwersji listów zastawnych Towarzystwa kredytowego ziemskiego 5-procentowych na niższoprocentowe i złożył go władzom tegoż Towarzystwa. O ile się zdaje, radca Skarzyński, jest za konwersją częściową, t. j. chociażby początkowo tylko 1-jej lub części 1-jej serji z listów zastawnych 5% na 4½%. Co się zaś tyczy dopłaty premji zamiennej, to ta wypłacana być winna nie obligami, lecz częściowemi spłatami powstałego z tego tytułu długu.

— Wskutek odniesienia się komitetu opieki nad plantacjami miejskimi, w projekcie bulwarów Dewarsa zamieszczono warunek zadrzewienia przyszłych bulwarów, a nadto 1/10 część przestrzeni ma być bezwarunkowo poświęcona na założenie parku, czy też ogrodu dla użytku publiczności.

— Projekt ogłoszenia konkursu z nagrodą za najlepszy plan przeróbki ogrodu Krasińskich został odrzucony, a to z powodu braku funduszu na nagrodę konkursową. Przeróbkę ogrodu jednak magistrat w zasadzie zatwierdził i polecił głównemu ogrodnikowi plantacyj miejskich, p. Franciszkowi Szaniorowi, odpowiedni plan wraz z kosztorysem przygotować.

— Z polecenia inspekcji szpitali cywilnych, wszystkie szpitale tutejsze, w których nad chorymi dokonywane były próby leczenia za pomocą wstrzykiwania płynu dra Kocha, sporządzają obecnie szczegółowe sprawozdania o przebiegu i rezultatach tych prób, które następnie, ułożone w jedną całość, przedstawione będą departamentowi lekarskiemu.

— Na wczorajszym balotowaniu w Towarzystwie wzajemnej pomocy subjektów handlowych i przemysłowych m. Warszawy zaliczeni zostali w poczet członków protektorów kupcy pp.: Kazimierz Wasilewski, Ludwik Jajte i panna Z. Laurysiewiczówna. Na członków rzeczywistych przyjęto 17-tu kandydatów, w tej liczbie trzy kandydatki. W celu powiększenia biblioteki, zarząd przyjął ofertę najlepszą, jaką przedstawił księgarz, pan Paprocki, ustępując 50% od wydawnictw swoich, a 22% od wydawnictw obcych, jakie posiada u siebie na składzie.

— Przypominamy, iż z d. 13-ym stycznia r. p. wycofana będzie całkowicie z obiegu i utraci wartość moneta bilonowa pod nazwą dziesiątek i piątek. Przed upływem powyżej wymienionej daty wszystkie kasy rządowe w Królestwie Polskiem przyjmują wzmiankowaną monetę ze stratą 50% tj. dziesiątki po 2½, piątki zaś po 1¼ kop.

— Rozegrane w r. b. dwie loterie klasyczne Królestwa Polskiego, 154-ta i 155-ta, przyniosły kasie rządowej tytułem potrąconych 12% ogółem 303,120 rs., a ponieważ utrzymanie urzędu loteryjnego kosztuje rocznie 25,324 rs.; przeto czysty zysk wynosi 277,796 rs. Miejscowe Towarzystwo dobroczynności otrzymuje z każdej loterii po 3,000 rs., a zatem w ciągu r. b. uzyskało z tego źródła 6,000 rs.

— Z przeprowadzonych badań o przyczynie licznych zaccadzeń, które nieraz kończą się śmiercią lub ciężką chorobą, okazuje się, iż głównym powodem tych wypadków jest palenie węglem kamiennym w piecach bez hermetycznego urządzenia. Ponieważ trudno wymagać, aby ludność biedniejsza, w której izbach najczęściej są piece dawnej konstrukcji z blachami zasuwami, używała drzewa, jako materiału opałowego zbyt drogiego, przeto najodpowiedniejszym będzie obowiązkowe przerobienie wszystkich pieców starego systemu. W tym celu opracowuje się odpowiedni projekt, który po uzyskaniu zatwierdzenia przez władzę wyższą, jaknajrychlej zostanie wykonany. Według tego projektu, ma być dopełniona rewizja pieców we wszystkich mieszkaniach każdego domu, a właściciele posesyj obowiązani złożyć deklaracje, iż w ciągu roku przyszłego, do d. 13-go października, stare piece przerobią, lub tam, gdzie zachodzi potrzeba, całkiem nowe wystawią.

— Śmiertelność w mieście w ciągu zeszłego tygodnia znów się znacznie zwiększyła, zmarło bowiem 254 osób, czyli o 50 więcej, aniżeli w tygodniu poprzedzającym; najwięcej ofiar, bo aż 44, zabralo zapalenie płuc; suchoty 32; z chorób zakaźnych: błonica 11, szkarlatyna 9, ospa 6 i odra 4; w tygodniu sprawozdawczym było jedno zabójstwo, a w 40-tu wypadkach przyczyna śmierci nie została wskazana. Urodziło się w tym okresie czasu 272 dzieci, a w tej liczbie 35 nieślubnych; małżeństw zawarto 27.

— Proszeni jesteśmy o zaznaczenie, iż pogadanki ogrodniczej z dziedziny owociarstwa p. Edmunda Jan-kowskiego pojutrze z powodu święta, nie będzie.

— Nadzór lekarski w otwieranej na Woli ochronie przyjął dr. Rembieliński, lekarz szpitala zapasowego.

— Mierzwiński w Mińsku.
Piszą do nas z Mińska gubernialnego pod d. 27-ym b. m.
„Po koncercie Mierzwiński został tu jeszcze przez dzień jeden wyłącznie w tym celu, aby odwiedzić nasz kiermasz, który właśnie w dniu tym został otwarty.

Kiermasz wypadł świetnie.
Salę zdobi dwanaście namiotów, każdy w innym stylu, napełnionych przeróżnymi towarami, które chętnych znajdują nabywców.

Great attraction pierwszego dnia kiermaszu była obecność na nim „króla tenorów”.

Wielki śpiewak chodził od jednego namiotu do drugiego, kupował i zajał przysmak, ciągnął losy dla siebie (wygrał łaskę w poduszce), to znów dla małych pańienek, którym ofiarowywał w upominku drobności, w namiotach zakupione.

Uprzejmość i wyborny humor Mierzwińskiego zjednały mu tu wielu serdecznych przyjaciół i zwolenników.

Mierzwińskiemu też głównie zawdzięczać należy, że kiermasz w pierwszym dniu przyniósł przeszło rs. 2000 dochodu.”

— Z teatru i muzyki.

* Jutro w ogrodzie Saskim balet „Esmeralda” i „Divertissement”; w Rozmaitościach ciesząc się prawdziwym powodzeniem sztuka Galasiewicza „Ciachy”, a w Małym „Niniche” z Zimajerowa.

* Artystom teatru Rozmaitości rozdano do nauki czteroaktową komedię Ryszarda Vossa p. t. „Ewa”.

Obsadę tej nowości tworzą panie: Barszczewska, Borkowska, Marcellówna, Mirecka, Ostrowska i Rakiwiczowa; pp.: Borawski, Frenkiel, Grzywiński, Holtzman, Kotarbiński, Ładnowski, Narkiewicz, Nowicki, Trapszo i Waliszewski.

* Sztuka Ohneta p. t. „Ostatnia miłość” wprowadzona będzie w bieżącym sezonie na repertuar teatru Rozmaitości.

* Wczorajszego wieczoru znajdowało się na przedstawieniach osób w teatrach: Rozmaitości 343, Letnim 425 i Małym 221.

— W nowym teatrze.

Wszystkich miejsc dla publiczności w przebudowanym obecnie teatrze Wielkim będzie 1,185, a mianowicie:

Na parterze—krzesel 326; łóż 21 na 4 miejsca każda—84.

Na I-em piętrze—łóż 9 na 6 miejsc—54; 16 na 4 miejsca — 64.

Na II-em piętrze—łóż 16 na 4 miejsca—64 i amfiteatr miejsce 70.

Na galerji miejsce 242.

Na paradyzie 281.

Wszystkie miejsca będą numerowane.

— Ze sztuki.

* Na wystawę Towarzystwa sztuk pięknych ostatnio przybyły następujące nowości: Wojciecha Pichowskiego „Oni”, Piotra Stachiewicza „Dziad i baba”, Juliana Wyszyńskiego „Krakowskie Przedmieście”, Stanisława Gieszewskiego „Pastuszek”, Henryka Piątkowskiego „Główka kobiety”, Witolda Weyhera „Pierwszy śnieg”, Józefa Rapackiego „Wschód księżycy”, Wacława Traczewskiego „Rekonians”, Stefana Paprockiego „Zimowy krajobraz”, Wacława Pawliszaka dwa płótna: „Droga do Aluszy” i „Tatar krymski”, Feliksa Szewczyka „Zbiór siana”, Stanisława Masłowski „Pocztoljon”, Aleksandra Swiedomskiego „W Pompei”, Juliana Fałata akwarela „Poleszak na głuszcach” i Alberta Taljańskiego, studjum „Głowa kobiety”.

Z ruchu sprzedażnego możemy zanotować następujące tranzakcje: p. Bachruszyn z Moskwy nabył 8 akwarel Józefa Kruszewskiego „Z arendarza na poście”, p. Gutowska kupiła obraz Henryka Weissenhoffa „Białoruscy myśliwi”, wreszcie p. E. Reycher zakupił płótno Franciszka Eysmonda pod tytułem „Nowiny”.

* W salonie artystycznym Al. Krywulcia w ostatnich dniach b. m. sprzedano następujące obrazy: p. X. nabył Kruszewskiego „Straż wiejska” i Jana Pochowskiego rysunek piórkiem; p. Bachruszyn z Moskwy obraz Władka, pod tytułem „Dawna historia”, p. Gebethner płótno Piotra Stachiewicza „Muich”, p. Szałkowski dwie prace Kotsisa: „Znaleziona urna” i „Górale”, p. Czechowski, Jana Gramatyki „Widok”, p. A. niewielki obrazek Antoniego Piotrowskiego, zatytułowany „Kto tam?”; wreszcie pan N. zakupił dwa dawne płótna treści mitologicznej.

Obraz prof. Bouchard'a, „Niemi w Seraju”, będzie wystawiony w salonie tylko do d. 19-go stycznia r. p. Następnie ujrzymy w tymże salonie olbrzymie płótno Makarta, pod tytułem „Bachus i Arjadna”.

— Sprawy sanitarne.

Jak wiadomo, granicę pruską dla przewozu trzody z Rosji otwarto warunkowo, pozwalając transportować partie wieprzów tylko do dwóch miejscowości pogranicznych, a powodem tego ograniczenia są pogłoski, jakoby w granicach państwa russkiego gąsowała epidemicznie choroba racie, zwana „chinka”.

W ostatnich dniach handlarze berlińscy: Weber i Kohlberg z rozmysłem nabywali niezdrowe okazy po bardzo niskich cenach, żywiąc nadzieję, iż uda się im przewieźć je przez granicę, tymczasem zarażone sztuki na granicy zatrzymano, a w pismach niemieckich pojawiły się znówu przesadne wiadomości o chorobach, o których ani tutejsi handlarze, ani też hodowcy trzody chlewnej nie wiedzą.

Ministerjum handlu postanowiło w drodze urzędowej zaprzeczyć nieprawdziwym pogłoskom o zarazie i w tym celu w dniu wczorajszym przyjechał z Petersburga do Warszawy delegat ministerjum w celu zbadania, czy rzeczywiście targi praskie są siedliskiem zarazy dla trzody chlewnej.

Od dwóch dni na Pradze wskutek nakazu policji dniem i nocą dokonywa się czyszczenie chlewów prywatnych i targów publicznych, przeznaczonych do spędu trzody.

We czwartek bieżący ma się odbyć w tej sprawie zebranie komisji sanitarnej, na które zaproszono kilku z pomiędzy tutejszych handlarzy trzody.

Handlarze trzody na zapytanie władzy, czy istnieje zaraza i w jaki sposób zaradzić złemu, jeżeli w rzeczywistości zaraza istnieje, odpowiedzieli, iż wypadki choroby zwanej „chinką” są bardzo rzadkie, nie wykluczają to jednak potrzeby czyszczenia i dezynfekowania placów na stacjach kolejowych, przeznaczonych do ładowania trzody do wagonów.

Wszyscy handlarze są zdania, iż jeżeli kiedykolwiek zdarzały się wypadki zarazy racie i pysków, to tylko wskutek nieporządków na placach kolejowych.

— Zakup wagonów.

Wskutek ciągłego zwiększania się produkcji węgla kamiennego w kopalniach, położonych na pograniczu Ślązka, tabor kolei wiedeńskiej, zawierający obecnie około 3,700 wagonów specjalnie towarowych, czyli t. zw. węglarek, okazuje się niedostatecznym i kolej, pomimo wszelkich wysiłków, zmierzających w kierunku przyspieszenia obrotu wagonów, nieraz już znajdowała się w bardzo kłopotliwym położeniu, wobec trudności zaspokojenia potrzeb ruchu, przewyższającego jej siły przewozowe.

Niedogodność takiego stanu rzeczy skłoniła zarząd kolei wiedeńskiej do przedsięwzięcia odpowiednich środków zaradczych i, jak obecnie dowiadujemy się, w sferach właściwych podniesiono myśl zakupu 500 nowych wagonów towarowych (węglarek), kosztem około 600,000 rs.

Kwestja zakupu ma być roztrąsana na najbliższym posiedzeniu rady zarządzającej.

— Z urzędu loterii.

Fundusz, otrzymany ze sprzedaży belek tymczasowych i książek kolektorskich, postanowiono przelać do kasy gubernialnej, jako nadzwyczajny dochód skarbu.

Pierwotnie projektowano sumę wzmiankowaną przeznaczyć na gratyfikację noworoczną dla urzędników urzędu loterii.

Dodać należy, iż cena tabeli i książek kolektorskich jest o 70% wyższą nad cenę kosztów druku. Tabela urzędowa z ostatniego ciągnięcia wygranych wyjdzie z druku z dniem 10-ym stycznia p. r. i w tymże dniu kolektorzy otrzymają losy klasy I-jej następnej serji loterii klasycznej.

— Kronika myśliwska.

Na polowaniu w Moskarzewie u hr. Augusta Stanisława Potockiego ubito w d. 15-ym b. m. zajęcy 96, rogaczy 4.

W tymże dniu i w następnym odbywało się polowanie u p. Leopolda Kronenberga w Brzeziu, w którym brali udział Reszkowie, ubito 508 zajęcy, 4 rogacze, 3 bażanty, 4 kuropatwy, 2 jastrzębie; myśliwych było 11-tu.

W Chrzastowie w d. 22-im b. m., w rewirze Zależu u hr. Rodryga Potockiego myśliwych 14-tu ubiło 74 zajęcy, jednego rogacza, 2 cietrzewie.

W dobrach Maluszyn, w oddziale Pukarzew, polowano w wigilję; myśliwych 7-iu zabiło 60 zajęcy, 3 rogaczy.

Projektowane są polowania w d. 2-im i 3-im stycznia w Borowniu u p. Michalskiego; zaproszonych myśliwych 12-tu; następnie w Woli Grzymskiej p. L. Kronenberga, w Prażce i Czaryżu u hr. Potockich i Morsztynów.

— Bez śladu.

Szósty już tydzień dobiega, jak znikł Franciszek Łagowski, buchalter prywatny, o czem donosiliśmy w swoim czasie.

Tajemnicze to zniknięcie nietylko wśród rodziny, lecz i w kole wielu znajomych p. Ł. budzi wielki niepokój, czego dowodem listy, otrzymywane przez nas z prowincji od osób interesujących się losami zaginionego.

Dotąd przecież, pomimo najenergiczniejszych i najskrupulatniejszych poszukiwań ojca i braci, na żaden, chociażby najmniejszy ślad nie natrafiono.

Upewniono się tylko, że Franciszek Łagowski nie miał powodu do ucieczki, ukrywania się lub wreszcie desperackiego zamiaru samobójstwa.

— Kradzieże.

Z mieszkania Majera Fryszmana przy ul. Mostowej pod nr. 6-ym skradziono różną garderobę wartości 100 rs. — Ze sklepu Stanisława Doczekalskiego przy ul. Przechodniej pod nr. 3-im skradziono różnych towarów kolonjalnych na sumę 160 rs. — W przejściu przez plac za Żelazną Bramą Taubie Groszycowej, zamieszkałej przy ul. Skórzanej pod nr. 4-ym, wyciągnięto portmonetkę, zawierającą 525 rs. — Z otworzonego wytrychem poddasza domu pod nr. 43-im przy ul. Muranowskiej skradziono bieliznę wartości 150 rs. — Zamieszkałemu przy ul. Żelaznej pod nr. 46-ym Władysławowi Bokarowskiemu skradziono ubranie i srebro stołowe z cyframi A. S. wartości 111 rs.

— Pośliznięcia.

W składzie drzewa pod nr. 86-ym przy ul. Czerniakowskiej robotnik Franciszek Brzeziński, układając szczapy, upadł i złamał prawą nogę.

Odwieziono go do szpitala przy ul. Smolnej.

Przy wysiadaniu z wagonu tramwajowego na ul. Marszałkowskiej upadła p. Karolina Józefowiczowa.

Podniesiono ją ze złamaną ręką i ciężkim uszkodzeniem krzyża.

— Ofiary szlichtady.

Sankarze, jeżdżąc nazbyt po kawalersku, powodują przykre wypadki dla osób używających szlichtady.

I tak: na ul. Podwale sankarz № 90 przewrócił sanki, z których wypadli: Jan i Franciszka Wolińscy, oraz Teodor Wobiec.

Na ul. Czerniakowskiej wypadli z sanek: Karol Bremer i Józef Piłosek.

Wszyscy, wskutek gwałtownego upadku, mocno się potłukli.

— Przewrócenie.

W przejeździe przez ul. Podwale przewrócił się omnibus № 15, a to skutkiem złamania się osi.

Pasażerowie, w liczbie 6-ciu osób, ulegli bolesnym potłuczeniom.

— Zbrodnia.

Noży dzisiaj pod nr. 14-ym przy ul. Moskiewskiej rozegrał się krwawy dramat.

W pomieszczeniu domu zajmowały wspólnie mieszkanie dwa małżeństwa: malarz pokojowy Stanisław Jurkowski z żoną Julją, i rzeźnik Andrzej Laskowski z żoną Marianną.

Rzeźnik z malarzem żyli w przyjaźni, lecz żony współlokatorów ciągle się kłóciły.

Kłótnie te nieraz doprowadzały do bójek, więc mężowie postanowili nareszcie rozdzielić się.

Wczorajszego wierzby na tapili więc narada, które małżeństwo ma się wyprowadzić, a które pozostać.

Żadna z kobiet nie chciała ustąpić pierwszeństwa w pozostaniu na miejscu.

Nowy ten spór wywołał gwałtowną kłótnię i bójkę.

Mężowie stanęli teraz w obronie swych żon.

Kiedy Laskowski, broniąc żony, odepchnął Jurkowską, ma odepchniętą rzucić się na Laskowską.

Bójka przybrała większe rozmiary i w końcu doprowadziła do zbrodni.

Jurkowski, pochwywszy nóż rzeźniczy, będący własnością przeciwnika, zaczął zadawać ciosy.

Bezbrony Laskowski otrzymał kilka pchnięć w brzuch, żona jego została dwukrotnie pchnięta w plecy i lewą rękę.

Kiedy nareszcie okropne krzyki ofiar zwabiły sąsiadów, znaleziono małżonków Laskowskich broczących we krwi.

Rozszalały malarz z trudnością został obezwolony dniony.

Przybyły niebawem lekarz, opatrzywszy Laskowskich, zapinował, iż rany są niebezpieczne.

Ponieważ w szpitalu praskim wszystkie łóżka były zajęte więc rannych przewieziono do szpitala przy ul. Smolnej.

Stan zdrowia Laskowskiego jest groźny.

Jurkowski przy aresztowaniu nie stawiał oporu.

Wielki bał.

Z pośród zapowiadzanych już zabaw w rozpoczętym się jutro karnawale, najwięcej ciekawości budzi bał, mający się odbyć w dniu 10-ym stycznia w sali ratuszowej.

Dochód z tego bału przeznaczony jest na rzecz nowego przytulku dla dziewcząt zaniedbanych, przytulku, który otworzy Towarzystwo osad rolnych.

Zabawa odbędzie się pod patronatem hr. Wincenckiego Walewskiego.

Nazwisko to z góry już daje rękojmię powodzenia bału.

O ile sięgniemy pamięcią w kronikę karnawałową lat zeszłych, zawsze, każda zabawa, urządzana przez hr. Walewskiego, zaliczała się do najświetniejszych.

Wiadomo, iż głównym warunkiem udania się bału dobroczynnego jest dobre ułożenie listy gospodyń i gospodarzy.

Taka lista została ułożoną.

Ze starszych gospodyń znajdujemy nazwiska pań: hr. Walewskiej, jenerałowej Brokowej, Sianożęckiej, profesorowej Kosińskiej, Zofji Hartingthowej, hr. Platerowej, Okęckiej i Romany Popiel-Swięckiej.

Długi natomiast szereg będzie gospodyń-panien,

mianowicie: hrabianka de Salias, dwie panny jenerałówny Brok, dwie panny Sianożęckie, panna Okęcka, dwie hrabianki Platerówy, panna Beatrycze Hartingh, panna Kimens, panna Aleksandra Ciechanowiecka, hrabianka Königsbrück, panna Rakowicka, panna Wasilewska, dwie panny Chomętowskie.

Lista powyższa nie jest jeszcze zupełną i wkrótce zostanie dopełniona.

Gospodarzami będą sami kawalerowie i dotychczas przyrzekli swój udział pp.: prezes dyrekcji głównej Towarzystwa kred. ziem. rz. r. st. Toločanów, vice-prezes sądu okręgowego p. Kapher, radcowie dyr. gł.: Szeżuka i E. Dobiecki, Józef hr. Karnicki, hr. Mięczyński, Władysław Ciechanowiecki, hr. Karwicki, hr. Władysław Potocki, bar. Taube, Władysław, M. Lempicki, Antoni Glinka, Moes, Jan Skrzyński, Komierowski, Stefan Walewski, dr. Franciszek Neugebauer, inż. Laskowski, Feliks Budziszewski, hr. Wielogłowski, Władysław hr. Łubieński, hr. Józef Wielopolski, hr. Aleksander Wielopolski, Stanisław Boniecki, hr. Kossakowski, Zygmunt Sielski, Żukowski, Konstanty Pęcherzewski, Henryk Bloch, hr. Stanisław Staduński, hr. Cezary Stadniński, Żurawski, Jaroszyński, Mieczysław Orłowski, hr. Włodzimierz Grocholski, Bińkowski, Klemensowski, Zaorski, Czosnowski, Franciszek Mogilnicki, Waclaw Mazaraki i Marjan Zmorski.

Z powyższego okazuje się, iż wszystkie strony kraju będą przez gospodarzy balu reprezentowane.

Komitet balowy obmyśla rozmaite niespodzianki, któreby uroznaicały zabawę.

Między innymi w program tańców wejdzie nowy z pięknie ułożonymi dodatkami kotyjon.

Tak więc sam bal, jak i doniosły cel zabawy winny zgrupować tłumy...

Nadmieniamy, że otwarcie przytulku nastąpi dopiero po uzyskaniu potrzebnego funduszu, który z balu niewątpliwie da się otrzymać

NOTATNIK TERMINOWY.

— W dniu jutrzejszym, o godz. 11-ej przed południem, w magistracie tutejszym, odbędzie się licytacja na dostawę w ciągu r. p. dla wodociągów miejskich i innych potrzeb zarządu m. Warszawy 250,000 pudów węgla kamiennego z szybu „Wilhelmina” w kopalni „Solec” hr. Renarda, tudzież „Rudolf” w kopalni „Numa” lub też z kopalni „Milowice”. Cenę do licytacji oznaczono na 14½ kop. za pud, ogólna zatem suma dostawy wynosi przeszło 36,000 rs.; wadium oznaczono na 3,625 rs.

— D. 31-go b. m., w urzędzie gminnym dowspudzkiem, w osadzie Rączki, powiatu augustowskiego, odbędzie się licytacja na sprzedaż drzewa z leśnictwa suwalskiego w ilości 2,580 drzew od rs. 930.

— D. 31-go b. m., w rządzie gubernjalnym kieleckim, odbędzie się licytacja na naprawę w r. p. dróg i mostów gubernjalnych w gubernji kieleckiej, a mianowicie: 1) traktu gubernjalnego noworadomsko-opatowskiego w oddziałach: Promnik, Jedle i Radlin, w powiecie kieleckim, od rs. 4,045 kop. 78; 2) traktów: skierniewicko-barańskiego i piotrkowsko-korczyńskiego, w powiecie kieleckim, od rs. 7,384; 3) traktów: żarecko-staszowskiego i noworadomsko-opatowskiego, oraz mostów na nich, w powiecie włoszczowskim, od rs. 4,477 kop. 22; 4) traktu żarecko-staszowskiego wraz z mostami na nim, w powiecie jędrzejowskim, od rs. 6,317 kop. 59; 5) traktów gubernjalnych od m. Miechowa do stacji kolejowej Miechów i od m. Miechowa do m. Działoszyce wraz z mostami na nich, w powiecie miechowskim, od rs. 8,019 kop. 69; 6) traktu zawiercko-działoszyckiego od osady Wolbromia przez Pilicę do granicy gubernji wraz z mostami i kanałami, w powiecie olkuskim, od rs. 5,743 kop. 47; 7) traktu od Siemnik do Proszowic z mostami i kanałami, w powiecie miechowskim, od rs. 4,343 kop. 41; 8) traktu piotrkowsko-korczyńskiego, w powiecie stopnickim, od rs. 7,670 kop. 46; 9) traktu żarecko-staszowskiego, w powiecie stopnickim, od rs. 6,113 kop. 76½; 10) traktów gubernjalnych i mostów w powiecie pinczowskim od rs. 4,715 kop. 90½.

— Do d. 31-go b. m. rada miejska warszawska dobroczynności publicznej przyjmować będzie podania o udzielenie jednego z 72-ch wsparć z zapisów: Bohonolca, Nawkaskiego, Krzyżanowskiego, Fontanowej, Kuszakiewiczowej, Pawłowieckiej, Krzyżanowskiego, Welkego, Wyrzykowskiego, Kózińskiego, Dekerta i Napierskiego, przeznaczonych dla wstydających się zebrać. Wsparcia będą wydane następująco: 17 po 54 rs., 54 po 13 rs. 50 kop., i jedno wsparcie w ilości 5 rs. 65 kop.; razem 72 wsparcia w sumie 1,652 rs. 65 kop.

— D. 31-go b. m., o godz. 12-ej w południe, w rządzie gubernjalnym warszawskim, odbędzie się licytacja na odnowienie budynku urzędu powiatowego łowickiego od rs. 5,468.

— Przed d. 31-ym b. m. winny być dostarczone do lokalu Towarzystwa sztuk pięknych utwory, przeznaczone na mającą się otworzyć w styczniu r. p. wystawę konkursową architektury.

ZE ŚWIATA.

× Z Krakowa donosi nasz korespondent pod dniem 29-ym b. m.: Minister handlu zavezwał do Wiednia delegatów izb handlowych: krakowskiej, lwowskiej i brodzkiej, dla omówienia doniosłych spraw, dotyczących zmiany taryf celnych na płody rolnictwa, leśnictwa, przemysłu rolniczego, oraz zarządzeń weterynaryjno-policyjnych dla ochrony przed zawlečeniem zarazy bydłej. Konferencja w pierwszym rzędzie toczyć się będzie nad kwestją odnowienia traktatów handlowych z Niemcami i innymi państwami Europy środkowej. Sprawy te poruszył na ubiegłej sesji sejmu galicyjskiego poseł Włodzimierz Kozłowski

razem z licznym gronem najwybitniejszych kolegów sejmowych. Domagają się oni również, aby rząd austriacki ze względu na blizkie upaństwowienie tak ważnej arterji komunikacyjnej, jak kolej Karola Ludwika, uwzględnił dawniejsze uchwały sejmu, któremi domagano się wprowadzenia decentralizacji w ustroju kolei państwowych. Wskutek wniosku posła Kozłowskiego i wydział krajowy ma czynić starania w wymienionych kierunkach. — Zmarł tu dziś w 47-ym roku życia jeden z poważanych kupców, Leopold Rejner. — W sobotę teatr wystawił po raz pierwszy „Ciarachów” Galasiewicza. Aktorowie krakowscy sztuki ludowe grywają zazwyczaj doskonale, to też zapewnili powodzenie konkursowemu utworowi. Wyszczególnili się: Żelazowski, Rygier i Werner, oraz Kałużyńska. — Na dochód ubogich, zostających pod opieką Towarzystwa dobroczynności, odbędzie się tu jutro w sali ratuszowej loterja fantowa. — Jutro odbędzie się zjazd delegatów kółek rolniczych z Galicji zachodniej, celem obrad nad licznymi sprawami ekonomicznymi, dotyczącymi ludności wiejskiej. — Uporządkowany gabinet geologiczny przy uniwersytecie tutejszym liczy przeszło 25,000 okazów.

× Cesarz Wilhelm na składane mu noworoczne powinszowania i życzenia odpowiedział własnoręcznym listem przyjacielowi swemu profesorowi Olshausemu: „Szczęśliwym był dla mnie r. 1890-ty. Przyniósł mi on nową posiadłość, Helgoland, i obdarzył mnie jeszcze jednym symem. Im bardziej w lata idę, tem silniej odczuwam dobrodziejstwa boże, które mi przypadają w udziale”. Przyjemnie pomyśleć, że rok ubiegający jednego choć człowieka napewno uszczęśliwił.

× Henryk Schlieman, znakomity archeolog, o którego śmierci doniosły telegramy, zmarł niemal nagle wskutek zaostrzenia się wrzodu mózgowego. Znalaziono go leżącego w bezprzytomnym stanie na jednej z ulic w Neapolu. Zwłozne konsylium postanowiło dokonać trepanacji, to jest otwarcia czaszki. Schlieman atoli zmarł, zanim do operacji przystąpić zdołano.

× Berlińska reklama. Berlin pnie się wciąż i pnie się do stanowiska „światowej stolicy”, *Weltstadt*, jak mówią Niemcy. Ma już kilka gmachów, odpowiednich do stanowiska, które zająć pragnie, ma już kawiarnię Baerera, ma skandale wcale okazałe, ma freski Kaulbacha. Obecnie ma już i... reklamę, nie ustępującą w niczem nowojorskiej, londyńskiej i paryskiej. Świeżo po ulicach Berlina przechadzał się w odświętnej nagości—muryz (naturalnie człowiek w futrze okutany, tylko czarnym grubym powleczone trykotem). Z przodu i z tyłu miał ów muryz zawieszzone dwie wielkie tarcze metalowe, jaśniejące zdaleka. Na tarczach owych widniał napis: „Tak znakomicie czysci wszelkie metale prosek dra Landsmann!!!” Gapiącym się przechodniom człowiek—afisz rozdawał mikroskopijne pudełeczka, zawierające próbkę reklamowanego proszku. Czegoż chcieć więcej?

× Ojciec Święty, jak wiadomo, co rok udziela najwyższą nagrodę cnoty panującym królowom lub księżniczkom krwi królewskiej, lub wreszcie którejś z dam najwyższej arystokracji. Nagrodą tą jest uświęcona tradycją wieków „złota róża” papieżka. Parę lat temu odznaczenie to otrzymała księżna Konstantowa Radziwiłłowa—w tym roku, jak utrzymuje *Siecle*, otrzymać ma złotą różę pani Carnot, żona prezydenta republikanów francuzkiej. Pierwszy to raz, jak świat światem, „złota róża” papieżka przypadnie w udziale żonie republikanina.

× „Cavalleria rusticana”, genjalna opera Mascagniego, wystawiona po raz pierwszy za granicami Włoch w Peszcie d. 26-go b. m., wywarła głębokie wrażenie i owacyjnie przyjęta została.

× Comedie Française ogłosiła swój bilans roku 1890-go. Dochód czysty tego pierwszorzędnego teatru paryskiego wyniósł 465,000 fr.

× Pani Rouher, żona b. ministra cesarza Napoleona III-go, zmarła w Paryżu. Do końca życia pozostała wierna sprawie napoleonidów. Córka jej, baronowa de Baulny, zawałana lingwistka, wyborne zna język polski i pisma nasze przeniekuje stale.

× Cesarzowa Fryderykowa jest gorliwą zwolenniczką, nawet entuzjastką dra Kocha. W tych dniach na cześć głośnego medyka dała cesarzowa obiad, wyróżniając wybitnie swego gościa.

× Kanclerz niemiecki ma sielankowe gusta. Towarzystwem jego najdroższym jest—kanarek. Pierwszego dnia świąt Bożego Narodzenia taka cisza zaległa berlińską Wilhelmstrasse, gdzie pałac kanclerski stoi, iż z ulicy słychać było śpiew kanclerskiego kanarka w gabinecie swego pana. Ks. Bismark lubił zajadłe—psy; Caprivi lubi niewinne—kanarki. Powiedz mi, z kim przestajesz, powiem ci, kim jesteś, mówi przysłowie.

× Ernesto Rossi nie tylko na scenie ma—szczęście. Ma też szczęście i w—loterji. W sam dzień Bożego Narodzenia wygrał na loterji florentyńskiej 36,000 lirów! Niema co mówić, piękny gwiazdkowy upominek losu...

× Król Kalakaua w kłopotcie. Admirał Brown, rezydujący w San Francisco, zaprosił do siebie na weselą zabawę króla Haiti, Kalakauę. Urządzono wycieczkę morzem, no, amerykańską naturalnie wycieczkę, bo aż do—Kaliforniji, zkad król w dalszą do siebie puścić się miał drogę. Na statku wszczeła się między oficerami okrętowymi gra w „pokera”, w której brała udział piękna, mło-

da, srodze zalotna Angielka. Król Kalakaua, zapamiętał gry wszelkiej wielbiciel i—wdzięków niewieścich, do gry się przypisał. Z Angielką poszło królowi, jak po masle, ale ze szczęściem w grze—jak po grudzie. Król zgrał się do nitki. Oficerowie musieli poratować składek finanse monarsze, pożyczając królowi, na dalszą drogę 5 dolarów 50 centów. Historia nie mówi, czy wobec takiego krachu piękna Angielka zdecydowała się towarzyszyć królowi do Haiti.

BANKI MYDLANE.

Anegdota z życia Paganiniego.

W czasie pobytu w Paryżu znakomity skrzypek zaszedł do sklepu po rękawiczki. Panna sklepowa podała mistrzowi parę.

— Oto są rękawiczki *à la giraffe*.

— No, no, signora — rzekł Paganini — *d'un altera bestia* (z innego zwierzęcia).

Rękawiczniczka, która nie znała mistrza, będącego wówczas u szczytu sławy, pomyślała przez chwilę, pozem, podając parę nowych rękawiczek:

— Może te—rzekła—podobają się panu? Są to rękawiczki *à la Paganini*...

Rozsądna służąca.

— Jaktó, Kasiu, wypadła ci przez okno łyżeczka na ulicę i nie śpieszysz się podnieść?

— Eh, proszę pani, niema po co... Jeżeli wypadła srebrna—nie zdążę; jeż-li blaszana—mam jeszcze dosyć czasu...

Szczyt pomysowości.

Młody adwokat bez klientów myśli, jakby dać znać o sobie szerszej publiczności.

Wreszcie po długim wahaniu daje do kilku gazet ogłoszenie następujące:

„Wczoraj w poczekalni mojej zostawiono 18 parasoli. Interesowani raczą je odebrać w kancelarji niżej podpisanego adwokata X. przy ulicy Y.”

W miejsce powinszowań noworocznych:

Na kasę wdów i sierot po lekarzach:

Dr. Gepner rs. 5, dr. Wl. Stankiewicz rs. 3, dr. Mayzel rs. 2, dr. Hewelke rs. 2, dr. Szteyner rs. 3, dr. Majkowski rs. 2, dr. Krysiński rs. 1, dr. Jawdyński rs. 3, dr. Julian Kramsztyk rs. 2, dr. Srebrny rs. 1, dr. Braun rs. 3, dr. Chrostowski rs. 3, dr. Rogowicz rs. 2, dr. Grostern rs. 1, dr. Jakowski rs. 1, dr. Puławski rs. 1, dr. Aleks. Wolff rs. 2, dr. Jul. Kosiński rs. 10, dr. Chwat rs. 2, dr. Rogoziński rs. 2, dr. Florakiewicz rs. 3, dr. Szokalski rs. 2, dr. T. Heiman z żoną rs. 2, dr. F. Sommer z żoną rs. 5, dr. Piotrowski rs. 5, dr. Zołedziowski rs. 1, dr. Ziemniński rs. 3, dr. Targowski rs. 2, Edward Bondy rs. 1, dr. Konitz rs. 3, dr. Fr. Sliwicki rs. 3, dr. Włodzimierz Daniewski rs. 1, dr. Suchowski rs. 2.

Na nędzę wyjątkową.

Józef Petrych rs. 2, Stanisław Rotwandowie rs. 15, Julja Bogk rs. 3, Paweł Jarociński rs. 2.

Na Schronienie nauczycielek.

Antoni Dąbrowski z żoną rs. 1, W. K. Garczyński z żoną rs. 2, Arnoldowie Bronikowscy rs. 3.

Dla pogorzalców z ulicy Dobrej.

Dla rodziny po ś. p. Osieckim i Markiewiczu w równej części rs. 3 radca Józef Zieliński; dla Osieckiego rs. 3 i dla Markiewicza rs. 3 — małżonkowie A. Szy.; Wiktor Blumenthal rs. 1, Adolf i Regina Olaszewiczowie rs. 3, Teofilowie Marynowscy rs. 3.

Na kasę Mianowskiego.

Kajetan Mościcki rs. 3, prof. dr. Teodor Wierzbowski z żoną rs. 3.

Dla najbiedniejszych.

Henryk Nowakowski rs. 2, Wl. Lipiński rs. 2, Leonard Borkowski rs. 1 kop. 10, Szarlotta Chwat rs. 3, Władysław i Marja Tutakowscy z Dąbrowy Górniczej rs. 1.

Na osady rolne.

W. K. Garczyński z żoną rs. 3, Władysław Górcy z Leonowa rs. 1, Michał Rogoziński, prezes departamentu izby sądowej, z małżonką rs. 3.

Na kasę wsparć wdów i sierot po farmaceutach:

Dr. F. Sommer z żoną rs. 5, J. Dąbrowski rs. 2.

Na wpisy dla biednych uczniów:

Karol Sulikowski rs. 15, dr. Rosenblum z żoną rs. 5, Kazimierz Sulistrowski rs. 2, Felicja Rosenblum rs. 3, inżynier Jan Świeciński z żoną rs. 2, Stanisław Dziecheński z żoną rs. 5, Henryk Wohl rs. 3, Marjan Zieliński z żoną rs. 3, Czesław Wajcht z żoną rs. 3.

Na szpitalik dziecięcy.

Bolesław i Wanda Pajewscy rs. 2, Adam i Jadwiga Bonieccy rs. 3, Ludwik i Walerja Moczarscy rs. 2, notariusz Józefowicz z żoną rs. 6, A. Nepros rs. 15, Andrzej i Teofila Brzezińscy rs. 25, Konstantowie Kossakowscy rs. 2, M. R. Targowska rs. 2.

Na kasę pomocy adwokatów:

Stanisław Rotwand rs. 100, Leon i Marja Krysińscy rs. 10, Emil Marx, adwokat przysięgły, z żoną rs. 3.

Dla wstydzących się zebrać.

Józefa z hr. Tyszkiewiczów Wodzyńska rs. 5, dr. K. Lesser rs. 1, T. Fukier rs. 5, Marja z hr. Tyszkiewiczów Łempicka rs. 5.

Na dom przytułku starców i sierot gminy ewangelicko-augsburskiej:

Walenty Rosengarten rs. 3, Karol Vogtmann rs. 1. **Na Towarzystwo św. Wincentego à Paulo:** Hr. Augustowa Potocka rs. 10, hr. Tarnowski z żoną rs. 5.

Na przytułki nocne

Juljan Arnold Rosenblum rs. 2. **Na paralityków.** Karolina i Waldemar Tomaszewscy rs. 2, Karol Jeziorański rs. 1.

Dla zakładu biednych matek

Witold i Zofja Dobrzańscy rs. 2. **Na zakład wychowawczy sierot po robotnikach:** A. Zbikowski z żoną rs. 3.

Na zakład św. Kazimierza na Tamce.

Paulina Zbyszewska rs. 3. **Na przytułek przy kościele ewang.-reformowanym:** Ks. superintendent Diehl rs. 3, Edmund Diehl z żoną rs. 3.

Na ochronę przy gminie ewang.-augsburskiej:

S. N. Brun z żoną rs. 10. **Na przytułek rekonwalescentów, wychodzących ze szpitali.** Józef i Emilja Rentlowie rs. 3.

Dla 90-letniej W. Z.

Małżonkowie Wapińscy rs. 3. **Na Przytulisko.** Stanisław Szostkiewicz z żoną rs. 2, Aurelja Englert i Marja Englert rs. 5.

Na kolonje letnic.

Czerwone i białe rs. 1, Stanisław Pytliński rs. 1, Juljusz Epstein rs. 10, Karol Lampe rs. 2, Edward Jantzen z żoną rs. 10.

Dla Towarzystwa dobroczynności.

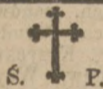
Konsul Wiktor baron Lesser rs. 3, Mathias Berghn z żoną rs. 5.

Na budowę kościoła WW. Świętych.

Adwokat Mazurkiewicz z żoną rs. 5. **Na budowę kościoła na Pradze.** Franciszek i Anna Izdebscy rs. 5.

— W dniu wczorajszym opiekun ochrony № 21 na Pradze otrzymał od p. Józefa Supronowicza w miejsce „powinszowań noworocznych” kwotę rs. 5, dla rozdziału t.j. między uczęszczające do ochrony najbiedniejsze dzieci oficjalistów dr. żelaznej warszawsko-terespolskiej. Stosownie do woli ofiarodawcy, opiekun rozdzielił tę sumę na karty oszczędnościowe, posiadane przez dzieci.

NEKROLOGJA.

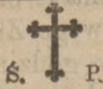

ś. p.

Leontyna z Buttowt - Andrzejkowiczów BUTTOWT-ANDRZEJKOWICZOWA,

obywatelka ziemska gub. grodzieńskiej, opatrzona św. sakramentami, zasnęła w Bogu dnia 28 grudnia 1890 r., przeżywszy lat 79.

Stroskana rodzina zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo za spój jej duszy, mające się odbyć we środę, tj. dnia 31 grudnia, o godz. 11-ej przed poł. w kościele św. Antoniego (po-reformackim) i odprowadzenie zwłok na kolej petersburską dla odwiezienia do gubernji grodzieńskiej majątku Sterzynki i złożenia w grobach rodzinnych. —4569

ś. p.

Euzebjusz Dąbkowski,

przemysłowiec i obywatel m. Nowo-Czerkaska i gubernji suwalskiej.

zmarł dnia 25-go grudnia w Wiedniu. Pozostała w głębokim smutku żona zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w dniu jutrzejszym, to jest we środę, w kościele św. Antoniego (po-reformackim), o godzinie 10-ej i pół zrana.

W tymże dniu nastąpi przewiezienie zwłok koleją petersburską do majątku Nieciuny. —4561

ś. p. PIOTR KOMOROWSKI

zmarł w mieście Kutnie dnia 28-go grudnia r. b. Żył lat 60. Pokój jego popiołom. —4562—

† We środę, tj. dnia 31-go grudnia, odprowadzone zostanie żałobne nabożeństwo za spój duszy

ś. p. Karoliny ze Staroropińskich CZARNOMSKIEJ,

w kościele Farnym w kaplicy Pana Jezusa, o godz. 10-ej zrana, na które pozostali syn, krewnych, przyjaciół i życzliwych niniejszym zaprasza. —4584—

† We środę, to jest dnia 31-go grudnia, odbędzie się nabożeństwo za spój duszy

ś. p. Athenajs Wotowskiej,

w kościele św. Józefa Oblubieńca (po-karmelickim), o godzinie 10-ej i pół zrana. —4558—

† Jutro, to jest dnia 31-go b. m., o godzinie 10-ej rano, jako w siódmą rocznicę śmierci

ś. p. Kamilli z Czajkowskich Sadowskiej,

w kościele św. Anny (po-bernardyńskim) odbędzie się żałobna wotywa, na którą w głębokim smutku pozostali mąż wraz z córką zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —1717

Telegramy „Kurjera Warszawskiego“.

Petersburg 30-go grudnia. (Tel. Aj. półn.)— Z Tobolska telegrafują do *Nowosti*, że w jurtach samojedów w pobliżu Obdorska szerzy się czarna ospa.

PRZYJĘCIE U DWORU.

Berlin 30-go grudnia. (Tel. pr. Kur. War.)— We czwartek odbędzie się w białej sali zamku królewskiego wielkie przyjęcie noworoczne u dworu. Cesarz przyjmie powinszowania od członków rady związkowej, książąt domów panujących, marszałków polnych, kawalerów orderu orła czarnego, naczelników rodzin książęcych i byłych udzielnych hrabiowskich, ministrów, prezydentów parlamentu i sejmu pruskiego, jenerałów, tajnych radców i komendantów pułków przyboycznych.

KOCHINA.

Berlin 30-go grudnia. (Tel. pr. K. W.)— Jeneralny urząd lekarski marynarki wydał przepisy co do używania limfy Kocha w lazaretach morskich. Wedle tychże, stosowaną ona być może na teraz tylko w lazaretach w Kiel i Wilhelmshaven, w pomniejszych zaś szpitalach garnizonowych nie.

ZWŁOKI SCHLIEMANNA.

Neapol 30-go grudnia. (Tel. pr. Kur. Warsz.)— Zwłoki Schliemanna będą przewiezione do Aten po zabalsamowaniu ich przez prof. Schroena. (Schliemann umarł skutkiem wrzodu w mózgu, połączonego z meningitis; konsylium ośmiu lekarzy postanowiło dokonać trepanacji czaszki, lecz chory wyzionął ducha, zanim do tego przyszło; przyp. red.)

ZAMIECIE.

Praga czeska 30-go grudnia. (T. pr. K. W.)— Koleje tutejsze zasypane śniegiem.

Berno morawskie 30-go grudnia. (Tel. pr. Kur. W.)— Odbyły się tutaj kongresy metalistów i ceramistów, na których uchwalono organizację na wzór angielskich stowarzyszeń „Trades-Union”, ośmiogodzinny dzień pracy i powszechne głosowanie.

Berlin 30-go grudnia. (Tel. pryw. Kur. W.)— Kurja rzymska zgodziła się na kandydaturę dyrektora seminarjum Fritzena na biskupa strasburskiego.

Poznań 30-go grudnia. (Tel. pr. Kur. W.)— Radni w Gnieźnie wybrali jako reprezentanta tegoż miasta w sejmie prowincjonalnym radcę miejskiego i rendanta kasy powiatowej Bödera, pierwszym zastępcą kupca Sambergera, drugim radcą komisijnego Heilbronna.

Berlin 30-go grudnia. (Tel. pr. Kur. Warsz.)—

Ruble w gotówce [] [] (wczoraj 238.10)

Ruble na dostawę [] [] (wczoraj 239.25)

Oktawjusz Feuillet.

W chwili zamknięcia numeru pisma dochodzi nas wiadomość, głęboko wzruszająca wszystkich czcicieli piękna i smaku literackiego: wiadomość o śmier-

ci najwytworniejszego, najdelikatniejszego z pisarzy współczesnej Francji, Oktawjusza Feuilleta.

Wobec nowych kierunków, zwiastowanych przez Zolę i Daudeta, a snutych z większym lub mniejszym realizmem artystycznej roboty przez Guy de Maupassanta i Bourgeta, Feuillet nie poszedł drogą kompromisów, nie zmienił ducha szkoły, do której należał i którą tworzył: pozostał do ostatniego technienia tym samym malarzem form wykwintnych, dusz subtelnych, uczuć tkliwych i namiętności poetycznie się układających, jakim był u początków swego zawodu. Był artystą psychologicznych półtonów, nie porywających siłą, ale nęcących prawie demonicznie swą gracją.

Pod pierwszym wrażeniem straty, jaką ponosi literatura i scena europejska, nie wkraczamy z zimną analizą w świeżo otwarty dla krytycznych przechodniów dom śmierci; pochylamy tylko smutne czoło przed wielkim, czystym i szlachetnym talentem powieściopisarza i poety dramatycznego.

Doba bliszczącej popularności Feuilleta wiąże się wprawdzie z historją drugiego cesarstwa — był ulubionym poetą Tuilleryj — ale nazwisko jego na kartach literatury nie prędko stanie się nieczytelnem: odrobina archaizmu technie ono już i dzisiaj dla niektórych, naszym zdaniem, bardzo przedwcześnie. Nie zrobił on w literaturze rewolucji à la Zola, ale napisał mnóstwo rzeczy pięknych i dlatego trwałszych od fermentu rewolucyjnego, którego wytwory może jutro uznane będą za dziki kaprys epoki, za błakanej na manowce.

Feuillet urodził się d. 11-go sierpnia 1812-go r. w Saint Lô, ukończył w Paryżu kolegium Ludwika Wielkiego i debiutował na polu literackim pod pseudonimem Dezyrego Hazard w romansie, napisanym do wspólni „Le Grand vieillard”. Odtąd co roku rzucał na rynek literacki: powieści, komedje, dramaty i owe tak pełne wdzięku „przysłowia” dramatyczne, które stanowiły jego literacką specjalność.

Do cenniejszych utworów Feuilleta zaliczają się romanse: „Polichinelle”, „Onesta”, „Alix”, „La redemption”, „Bellah”, „La clef d’or”, „L’hermitage et le village”, „Le roman d’un jeune homme pauvre”, „Histoire de Sybille”, „Monsieur de Camors”, „Julia de Trecoeur”, „Un mariage dans le monde”, „Les amours de Philippe de Boisvillers”, „La morte”, tudzież dramaty i komedje: „La nuit terrible”, „Le bourgeois de Rome”, „La crise”, „Le pour et le contre”, „La partie de dames”, „Le fruit défendu”, „Péril en demeure”, „Le village”, „La fée”, „Dalila”, „La tentation”, „Montjoye”, „La belle au bois dormant”, „Le cas de conscience”, „Le sphinx”, „L’acrobate”, a wreszcie udrummatyzowanie powieści powyżej przytoczonej „Miłość ubogiego młodzieńca”.

Ta „Miłość” stanowiła obok „Dalili” i „Montjoye” od dwóch dziesiątków lat jedną z najpiękniejszych ozdób repertuaru warszawskiego. Na samo przypomnienie ich wychylają się z po nad mogiły postacie Bakalowiczowej i Królikowskiego, rysują się poetyczne kontury księżnej Falconieri, z tak wzruszającą poezją grzechu graanej przez Modrzejewską.

Obok tych pereł literatury dramatycznej, scena nasza przedstawiła w ciągu lat cały szereg utworów Feuilleta. Wymieniamy je tu bez ścisłego porządku chronologicznego: „Siwy włos” (słynna niegdyś rola Rychtera), „Wiosna”, „Małżeństwo i dyplomacja”, „Skruput sumienia”, „Akrobata”, „Za i przeciw”, „Podróżnik”, „Sfinks”, „Dwa światy”, „Pokusa”.

Feuillet był od r. 1862-go członkiem akademji francuzkiej; został nim po śmierci Scribego.

GIEŁDA.

Warszawa, 30-go grudnia.

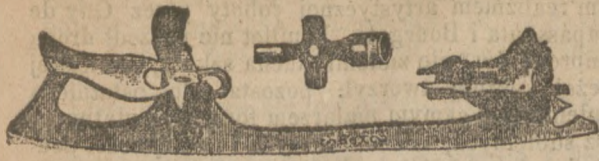
W obcych walutach ruch średni. Krótkim Berlinem obracano po 41.85, 41.90, 41.92½ i 41.95, przeważnie jednak po kursach 41.92½ i 41.95, żądając 42.35. Inne niemieckie krótkoterminowe miasta bankowe oddawano po 41.77½, 41.80, 41.82½ i 41.85. Londyn krótki po 8.53 w zaoftarowaniu nominalnem. Paryż krótki chciano zbyć po 34.30, bez nabywców. Wiedeń krótki sprzedawano po 74.70 i 74.80, na żądanie po 75.30.

W papierach obrotu średnie, przy tendencji bez zmiany. Żądano za listy likwidacyjne 93.75 i 93.50, stosownie do wielkości odcinków, a otrzymano 93.20 za kilka tysięcy rubli w sztukach drobnych. Pożyczki wschodnie w zaoftarowaniu po 103.75 I em., 104.50 II em. i 107 III em., kupiono kilka tysięcy II em. po 104.12½. Zabrano kilka tysięcy pożyczek premjowych z r. 1866-go po 218. Ulokowano kilka tysięcy 5% renty kolejowej po 103.45. Nową pożyczkę 4% chciano zbyć po 92 a nabyto kilkadziesiąt tysięcy po 91.55, 91.60, 91.65 i 91.70. Godzina 12. Usposobienie giełdy dla walut obcych względnie mocne.

W. O.

Okowita. Wiadro od 8.52 do 8.55, garniec od 2.77 do 2.78. Dowozy mniejsze. Usposobienie mocne. Cena warsz. Tow. ocz. i spr. sp. 10.67.

SPECJALNOŚĆ.

ŁYŻWY

w wielkim wyborze tak męskie, jak i damskie wszystkich systemów, ze stalowymi ostrzami, od rs. 1 za parę poleca

Fabryczny skład broni i artykułów wszelkiego sportu Roberta Ziegler

ul. Trębacka nr. 4, dom Szeiblera. Cenniki ilustrowane na każde żądanie. 1711r

— Dentysta **Zofja Gutzman** wstawia zęby sztuczne, leczy, plombuje. Przyjmuje codziennie od 10—5-ej po poł. Zgoda nr 4, Szpitalna 3. 4560

SZULCOWA

znana z gry fortepianowej do tańca, przyjmuje zamówienia na wieczory i bale do fortepianu lub ze skrzypcami. Ul. Komitetowa nr 3, m. 12. 4547

Zarząd Kasy Pomocy Adwokatów Przysięgłych w Warszawie

zawiadamia, iż stosownie do § 28 ustawy kasy, zwyczajne ogólne zebranie uczestników kasy, odbędzie się w dniu 13 (25) stycznia 1891 roku, w gmachu Izby Sądowej w Warszawie o godzinie 11-ej rano.

Warszawa, dnia 15 (27) grudnia 1890 r. 1715r

Dominik Anc, Karol Dunin, Leon Grabowski, Henryk Krajewski, Józef Łukomski.

OGŁOSZENIE.

Skutkiem fałszywej informacji, zamieszczonej w dziele p. Amilkara Kosińskiego, pod tytułem: „Przewodnik heraldyczny”, wydanem w 1883 roku, co do członków rodziny Wołowskich herbu Bawół, kilka osób noszących toż nazwisko, ale do używania tego herbu żadnego nie mających prawa, pieczętują się nim i prawa tego używają, ogłaszam więc, że jeżeli z dniem dzisiejszym nie przestaną podszywać się pod mój herb, do surowej odpowiedzialności pociągnięci zostaną.

Warszawa, dnia 29 grudnia 1890.

Adolf Wołowski, ulica Podwale nr 17, m. 14. 4556

Podziękowanie.

Łaskawym osobom które hojnym datkiem na ręce nasze złożonym, przyczyniły się do zamążpójścia biednej sieroty, niniejszem składamy serdeczne dzięki. 1713r **Anna Cwi i Felicja Kass.**

Rękawiczki Balowe

Męskie białe para 60 kop.
Męskie łapis, szamoa para 70 kop.
Z wyszyciem i zapinkami para 85 kop.

W Magazynie **Józefa Lukrec,** **Tłomackie nr 3.** 1704r

„CORICIDE”

Amerykański plaster na odciski (niezawodny sposób pozbycia się takowych), poleca skład materiałów aptecznych **Trzcńskiego, Urbanowicza i Różyckiego,** Krakowskie-Przedmieście nr. 17, wprost kościoła po-karmeliokiego.

Cena pudełka 35 kop. 4456

DOM ZDROWIA

Doktora K. DOBRSKIEGO **Aleja Róż 10.** Zakład leczniczy przeznaczony dla stałego pomieszczenia chorych. 1273r

KORRESPONDENCJA PRYWATNA.

— Rezygnacji.—Odbierz poste-restante jak wyżej. 4549

GŁOS

tygodnik społeczno-polityczno-literacki z kierunkiem demokratycznym, wychodzić będzie w r. 1891

w formacie zwiększonym z dodatkiem do każdego numeru

utworów powieściowych i popularnych, w których ukazać się na początek powieść autora „W roku 2000.” Edwarda Bellamy’ego: „Sposób doktora Hejdenhoffa.”— W kwartalnym dodatku książkowym w kwartale I, wyda „Instytucje Kościelne” Herberta Spencera, później zaś Herzena „Psychofizjologia,” Leister Warda „Wstęp do Socjologii dynamicznej,” Ribota „Filozofia Schopenhauera” i t. d.—Warunki prenumeraty: w Warszawie rocznie rs. 7, kwartalnie rs. 1 kop. 75, miesięcznie kop. 60; na prowincji rocznie rs. 9, kwartalnie rs. 2 kop. 25.—Numery okazowe wysyła się na żądanie bezpłatnie.—Adres redakcji: Bracka № 25. 1768

Kalendarz Handlowy na rok 1891, 2191r

do nabycia w redakcji „Gazety Handlowej” (Mazowiecka № 8) i we wszystkich księgarniach.—Cena rs. 1, z przesyłką rs. 1 kop. 30.

Dla Gospodyń!

uznana za najpraktyczniejszą **książka do rachunków dla kobiet,** w której dostatecznie jest wpisywać liczby w gotowe rubryki, ażeby mieć obraz wydatków domowych na każdy dzień, miesiąc i rok. Cena w oprawie kop. 60. Nabyć można we wszystkich księgarniach. Skład główny w księgarni **T. Popławskiego,** dawniej J. Błaszowskiego, obok Uniwersytetu. 1767

Złożono do sprzedania w Zakładzie Kuśnierskim, Nowy Świat 40: Palto skunksowe duże rs. 60, Palto niedźwiadkowe rs. 30, Palto syberyjowe na wacie, nowe rs. 18, Szybel syberyjowy na wacie, nowy duży rs. 20, Polonoza na opośsach rs. 40, Polonoza na opośsach z mufką i kołnierzem szopowym czarnym rs. 30, Szuba na lisach rs. 15. 1760

Nauka i wychowanie.

Anglik, znający literaturę, potrzebny jest do udzielania lekcji, Krakowskie-Przedmieście 22, m. 7. 36897

Łatwy niemiecki, są żądane. Biuro nauczycielskie Anny Damerau, Krakowskie-Przedmieście № 88, wprost Saskiego placu. 36680

Folwark 1764

około 6-in włók gruntu zagospodarowanego, bez służebności, tuż przy stacji Drogi Żelaznej Warsz.-Wied Górkowice, z budynkami, inwentarzem, zasiewami i młynem wodnym przynoszącym 500 rubli dzierżawy rocznej, oraz kilka-morgowym stawem, jest do sprzedania każdego czasu.

Bliższych szczegółów udziela sam właściciel. Adres: W-ny Golembowski w Górkowicach, przy stacji D. Ż. W. W. Górkowice.

ZAWIADOMIENIE.

Dnia 24 Grudnia (5 Stycznia), o godzinie 12-ej w południe, na Rombertowskim Poligonie, sprzedawać się będzie przez licytację 7,439 wyrębanych i oczyszczonych z gałęzi drzew ułożonych w 129 kupek z sękami i gałęziami. 1765

ŁYŻWY !!!

„HALIFAX” od 140 kop., ANGIELKI od 85 kop., Noże stołowe od 250 za tuzin, Noże kuchenne, Scyzoryki, Nożyczki, Brzytwy angielskie itp. „Najtaniej” u G. Wisniewskiego, 108, Marszałkowska 108, róg Chmielnej. 1769

ZAPOWIEDŹ.

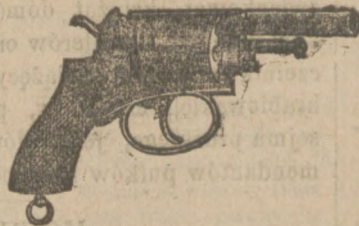
Podaje się do ogólnej wiadomości, że zamierzają wejść w związki małżeńskie: technik Albert Fryderyk Franciszek Nonne, mieszkający w Berlinie, Puttkamerstrasse 8, syn buchaltera Augusta Wilhelma Nonne i jego żony Marji Róży Zofji, ur. Hattendorf, (oboje zamieszkali w Hannoverze)—z Leokadją Koterwas, mieszkającą w Lublinie, w Państwie Russkiem, córką stolarza Marcelego Koterwas i jego żony Antoniny, ur. Figowska, (oboje zamieszkali w Lublinie, w Państwie Russkiem). 1762

OGŁOSZENIE.

W dniu 2 (14) Stycznia 1891 roku, o godzinie 10-ej rano, w Wydziale III Sądu Okręgowego w Warszawie, ma się odbyć sprzedaż przez publiczną licytację nieruchomości warszawskich. № 1172 M. położonej przy ulicy Łuckiej i № 2294A, położonej przy ulicy Gesiej. Bliższe informacje mogą być udzielane w Kancelariach: **Stanisława Krasuskiego Komisarza Sądowego** (Długa 27) i popierającego sprzedaż, **Edwarda Czajkowskiego, Adwokata Przysięgłego,** (Plac Krasinski № 2, stary teatr). 2193R

Fröblówka, młoda bona niemka, poszukuje miejsca. Biuro nauczycielskie Anny Damerau, Krakowskie-Przedmieście № 38, wprost Saskiego placu. 36659

Na dogodnych warunkach nauka kroju sukien damskich metodą francuską. Patenty wydają się. Suknie okrycia przyjmują się do roboty tanio. Freta 4, m. 7, drugie piętro, wprost Długiej. 36614

„Strzeżonego Pan Bóg strzeże”

Wypróbowane rewolwery poleca w wielkim wyborze

Skład Warszawskiej Fabryki Broni Roberta Ziegler,

ulica Trębacka Nr 4, dom Szeiblera.

Lefauchaux od rs. 4 | Lilliput od rs 7.50
Lankastra „ 5 | Constabulary „ 8.—
Buldog „ 6 | Smith & Wesson „ 12.—

Gwarancja dwuletnia. 2192r

WIADOMOŚCI LITERACKIE

„Złotej Księgi Szlachty Polskiej” **Teodora Żychlińskiego,**

wyszedł w Poznaniu w połowie Grudnia **Rocznik trzynasty** i zawiera monografie: Ankiewiczów, Bouffallów (uzupełnienia), Braunków, Brzozowskich, panów z Ciechanowca (Kiszaków i Ciechanowieckich), Daszkiewiczów, Dorohostajskich, Grudzińskich (z obszernym życiorysem Księżnej Łowickiej), Herstopkich, Jundziłłów, Krzyckich, Krzysztoporskich, Małachowskich, Miączyńskich, Oledzkich, Poletyłów, Puzyńców, Woyneków-Tomkiewiczów i Żychlińskich; dalej liczne sprostowania i uzupełnienia dawniej pomieszczonych monografij, nader obfity dział nekrologij, wreszcie trzy tablice genealogiczne: rozrodzenia potomstwa Józefata Zyberga, wojewody inflanckiego oraz wywodowych Alfreda hr. Miączyńskiego i Ludwika Józefa i Teodora braci Żychlińskich z 32 przodków po mieczu i kądzieli. 1766

Rada Nadzorcza funduszu dobroczynnego Imienia Wincentego i Pauliny Radzimińskich,

zawiadamia niniejszem, że od dnia 10 Grudnia r. b., u JW. Prezesa Dyrekcji Szczegółowej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, w biurze przy ulicy Mazowieckiej pod Nr. 13, w godzinach biurowych, będą do przejrzania warunki, pod jakimi należące do funduszu tego dobra Rytomoczydła, z attynencją Ryszki, w powiecie Grójeckim położone, zawierające około 1,200 morg przestrzemi, wypuszczone zostaną w 12-to letnią dzierżawę, poczynając od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1891 r.—Rada Nadzorcza zastrzega sobie wybór pomiędzy konkurentami.

Warszawa, dnia 28 Listopada 1890 r. 2001r

Niemka nauczycielka życzy sobie udzielać lekcji lub konwersacji. Wiadomość: Zielna № 17, m. 13. 36684

Panienci 13 i 16-letnie potrzebne do wspólnej nauki. Marszałkowska 76, mieszkania № 6. 36687

potrzebna nauczycielka na wyjazd. Zgoda 6, mieszkania 8. 36694

potrzebna francuzka z muzyką na demi-placę, Sienna 17, m. 5. Zgłaszać się między godz. 2—4. 36674

potrzebne dla panienek, Fortepian i konwersacja francuzka. Długa 25, mieszkania 28, od 1-ej do 5-ej. 35352

Języka niemieckiego udziela niemka znająca i russki. Prózna 7, m. 2. 36644

